Нам призначено низ. Пролетарські райони
западаються в телеефір, як в туман.
Нас покинуло воїнство темно-червоне.
Дощ. Плящина "Перцівки". Встає отаман,
і комар завмирає. Що далі? Поляки
обіцяють тепло, москалі — усіляке,
а свої пережовують кризовий стан.

Важко вийти назовні. Минулись колони.
Почорніли промови. І навіть від черг
мало що залишилось. На смак засолене
вийшло вариво. Температура уверх
поповзла. Шмарклі і апетиту затрата.
Шелестить в голові щось таке, як церата.
І чи скажеш, підвівшись, де низ, а де верх?
Імператора привид впольовано полем,
голим полем магнітним — ось профіль і фас.
— Влада мусить плекати красу! Ясночолим
дарувати прихильність! Триматись від мас
на шляхетній дистанції!..

Та недоріки

збаламутили все, а тепер возять ліки,
поки ліками не доконають всіх нас.
15-31 серпня 1998 р. Львів